

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hr. Martin Lidegaard forsøger at tegne et skræmmebillede med de der bulldozere, og jeg ville da også selv være ked af, hvis det var sådan, at § 3-områderne var udsat for den risiko. Det mener jeg ikke de er. Det er rigtigt, at kvalitetsudvalget skal se på kriterierne, og opstår der situationer, hvor det her fungerer utilfredsstillende, må vi jo se på det sammen.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det fører mig til at spørge hr. Christian Wedell-Neergaard, om det er et nej til, at man i f.eks. de første 2 år fra statens side overvåger, hvordan det foregår. Det har jeg egentlig forstået pr. hukkelse at regeringen har sagt nej til.

Det er lidt underligt, at De Konservative, som ikke har ønsket den her model i første række eller i hvert fald været villige til at ændre den, ikke kan se nytten af at have en reel overvågning af, hvordan det her foregår i de første år, man arbejder med det her. Kan vi komme det nærmere, for det er ikke det samme som diskussionen om kvalitetsstyringsudvalget?

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu mener jeg her i forbindelse med andenbehandlingen af lovforslaget, at man skal prøve at debattere og drøfte ting, som har været drøftet i forbindelse med behandlingen af lovforslaget. Jeg erindrer altså ikke, at vi på noget tidspunkt har haft diskussionen om overvågning, men hvis det er et ønske, er det noget, jeg synes man skal se på.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Tænk sig, at man også skal sige tak for noget i dag. Det synes jeg var en pæn melding.

På baggrund af Det Konservative Folkepartis klare melding på § 3-området, som vi fik afklaret, hvor det blev sådan, at det stod klart, at det er hos Venstre og Dansk Folkeparti, man har sagt nej til at lægge det i staten, vil jeg spørge De Konservative, om de ikke er lidt bekymrede for, at resten af naturbeskyttelsen – det her handler jo kun om omkring 9 pct. af Danmarks natur – forsvinder ned i et stort hul, i og med at vi ikke har den sikret i det her lovforslag og vi fjerner

de systemer og de måder, vi plejer at ordne det her på i planloven.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Selvfølgelig er vi løbende bekymrede for, om overvågningen af vores naturarealer er tilstrækkelig, og der er det altså sådan, at vi nu, hvad kan man sige, har fundet den her løsning på § 3-områderne, og vi vil gerne sikre os, at det ikke går ud over § 3-områderne. Er der behov for en overvågning, kan vi jo sige, og det har vi jo lige drøftet, at så må vi se på det.

Men vi laver en kommunalreform med henblik på at ændre på forvaltningen, sådan at de myndigheder, vi har, bliver flyttet til anden myndighed. Det er det, det går ud på. Så er det altså ikke rimeligt, at man inddrager spørgsmålet om naturplaner, hvis det er det, der spørges til, eller en udvidet forvaltning, for det er ikke det, der er lagt i kommunalreformen.

Jeg synes, det bliver en spændende diskussion i Miljøudvalget, når vi på et senere tidspunkt drøfter, om der er behov for en yderligere beskyttelse ud over § 3, og om der er behov for, at kommunerne udarbejder naturplaner osv. med henblik på at klassificere spørgsmålet om sårbarhed i det åbne land. Men det er en helt anden diskussion. Det er en helt ny diskussion, man tager fat på.

Det har været et af problemerne med strukturreformen, at det har været svært at holde debatten til det snævre, nemlig spørgsmålet om placering af forvaltning. Det har tit bredt sig ud, således at større spørgsmål er kommet op.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg vil give ordet til den næste ordfører, hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

For kort tid siden var miljøministeren på talerstolen, fordi hun syntes, at debatten havde fået en forkert drejning. Den kom til at handle om petitesser, den kom til at handle om ting, som vi i virkeligheden burde holde os for gode til at tale om, fordi der var tale om lukkede forhandlinger.

Jeg vil gerne sige, at for Det Radikale Venstre er dette lovforslag af alle de otte miljølovforslag nok det vigtigste. Det bliver den lov, der regulerer de 9 pct. af den danske natur, som er særlig følsom, og som er underlagt de beskyttelseslinjer, vi har været fælles om i Folketinget at værne om, og er efter min bedste overbevisning også